

यांकरणात् स्तुतसमः। अतएवाह दृष्टः “जीवन्तो स्तु-
काद्यान्ते य आत्मन्तरयो नराः” ।

जीवपति स्त्री जीवः जीवन् पतिरस्याः सपूर्वत्वात् वा न
न डीपो जीवद्वर्तृकायां सधवायां “स्त्रीचैतदास्याय
रुभेत् सौभगं त्रियं प्रजां जीवपतिर्यशोगुणम्” भाग-
६।१।२० वा कप् जीवपतिकादयोऽप्यत्र ।

जीवपत्नी स्त्री जीवः जीवन् पतिर्यस्याः सपूर्वत्वात् नः डीप्
च । जीवपतिकायां सधवायाम् “ब्राह्मण्याच्च दृष्टायाः
जीवपत्याः जीवप्रजाया अगारे एतां रात्रिं वसेत्” ।
“वाचं विस्मृजेत् जीवपत्नीं प्रजां विन्देदेति” आन्व-
ष्टः १।७।२।२१ । “तमेतमवेक्षितकृशं वीरभूर्जवस्तुः
जीवपत्नीति ब्राह्मण्यो मङ्गल्यादिभिर्वाग्भिरुपासीरन्”
सं०त गोभिलः ।

जीवपत्रप्रचायिका न० जीवस्य जीवपुत्रकस्य पत्न्या
प्रचीयन्तेऽस्याम् “नित्यं क्रीडाजीविकयोः” पा० सं० ।
क्रीडायां प्र+चि-भावे ण्वुल् । उदीचां क्रीडाभेदे ।
“जीवपत्रप्रचायिका उदीचां क्रीडा” सि०कौ० । प्राचां
क्रीडायां तु पा०सूत्रे प्राचाभिति विशेषणात् न पूर्व-
पदस्याप्युदात्तता किन्तु तत्पुरुषे प्रकृतिस्वरः ।

जीवपुत्र पु० जीवः जीवकः पुत्र इव हर्षहेतुत्वात् । (जिआपोती)
। दृष्टभेदे । जीवः जीवन् पुत्रो यस्याः । २जीवसुतायां
स्त्रियां “सा जीवपुत्रा सुभगा भवत्यमरवर्णिनी” हरिवं०
। १८२० । जीववत्सादयोऽप्यत्र । “काकवत्प्रा च या नारी
स्तुतवत्सा च या भवेत् । बह्वपत्या जीववत्सा सा
भवेच्चात्र संशयः” कालीस्तवः । “स्तुतपूजा जीवपुत्रा धने-
श्वरी” भाग० ६।१।२१ । शतादृशपुरुषे पु० “कश्चित् पुत्रा
जीवपुत्राः सुसस्यक्” भाग० ७० २६ ।

जीवपुत्रक पु० जीवयतीति जीव-क जीवः पुत्र इव हर्ष-
हेतुत्वात् इवार्थे कन् । (जिआपोती) दृष्टभेदे । शब्दर०

जीवपुष्या स्त्री जीवयतीति जीव-ण्विच् अच्-जीवं जीवकं
पुष्पं यस्याः । दृष्टजीवनीदृष्टे राजनि० । जीवः जन्तुः
पुष्पमिव । २जन्तुरूपपुष्पे न० । “अस्माकं शिविरे तावन्-
निशिताः स्रक्षपाणयः । शत्रूणां जीवपुष्पाणि
विचिन्वन्तु नगेज्जिव” रामा० सु० ४१३० ।

जीवप्रिया स्त्री जीवं प्रीणाति प्री-क इत० । १हरितक्याम् ।
राजनि० । इत० । २जीववृक्षभे ति० ।

जीवभद्र स्त्री जीवानां भद्रं यस्याः ५५० । जीवन्तीशतायां
राजनि० । इत० । जीवकुरवे न० ।

जीवमन्दिर न० इत० । शरीरे राजनि० तस्य जीवभोगा-
यतनत्वात्तथात्वं जीवमन्त्रादयोऽप्यत्र ।

जीवमातृका स्त्री इत० । “कुमारी धनदा नन्दा विमला मङ्गला
वला । पद्मा चेति च विख्याताः सप्तैता जीवमातृकाः”
विधानपारिजातोक्ते कुमार्यादौ मातृकासप्तके ।

जीवयाज पु० जीवैः पशुभिर्याजः याजनम् यज-ण्विच्
भावे अच् । पशुभिर्याजने । “जीवयाजं यजते सोम-
पादिवः” ऋ० १।२।१।५ । अथ भाष्ये “याजयतेर्वज्रं खेर-
निटीति णिलोपस्याचः परस्मिन्निति स्थानिवद्भावात्
चजोः कुचिष्णप्रतोरिति कुत्वानाव इति” यदुक्तं तत्
प्रामादिकं याजयतेर्हन्तत्वाभावात् चजोऽप्रसक्तोः “एरच्-
पा० इवर्णन्तादचः एव प्रसक्तो च ।

जीवयोनि स्त्री जीवा जीवयती योनिः । सजीवजनौ
“तिर्यङ्मनुष्यविबुधादिषु जीवयोनिषु” भाग० १।६।२०

जीवरक्त न० जीवोत्पादकं रक्तम् शाक०त० । स्त्रीणामार्त्तवे
शोणिते तस्य गर्भोत्पादकत्वेन तत्तस्यजीवोत्पादकत्वं
यथाह सुश्रुतः “आर्त्तव शोणितं त्वान्नेयमग्नीषोमी-
यत्पादु गर्भस्य, पाश्वभौतिकश्चापि जीवरक्तमाहुराचार्याः
विस्मृता इवता रागः स्यन्दनं लघुता तथा । भूयादीनां
गुणाद्येते दृश्यन्ते चात्र शोणिते” ।

जीवला स्त्री जीवं जीवनं लाति सेवनात् ला-क । सैह-
लीलतायां राजनि० ।

जीवलोक पु० जीवानां लोकः भोगसाधनम् । १संसारे
“माता पिता गुरुजनः स्वजनो ममेति मायोपमे जगति
कस्य भवेत् प्रतिष्ठा । एको यतो व्रजति कर्म पुरःसरो-
ऽयं विश्रामदृष्टसदृशः खलु जीवलोकः । सायं
सायं वासदृक्षं समेताः प्रातः प्रातस्तेन तेन प्रयान्ति ।
त्यक्त्वान्योन्यं तस्य दृष्टं विहङ्गास्तद्वत् तद्वज्रज्ञातयो
ज्ञातयश्चेति” । “समेवांशो जीवलोके जीवभूतः सुनातनः”
गीता । “जीवलोके संसारोपभोगार्थम्” श्रीधरः । कर्म० ।
२जीवरूपे जने च “सहायुष्म हरति हि पौरुषेण तदा
वीरोजीवति जीवलोके” भा०व० २४० । “आलोकमर्कादिव
जीवलोकः” रघुः ।

जीववल्ली स्त्री जीवयतीति जीव-ण्विच्-अच् कर्म० । वीर-
काकोल्याम् राजनि० ।

जीववृत्ति स्त्री जीव एव वृत्तिः । पाशुपाल्ये हेमच० ।
तत्र जीवरक्षादिना वेश्यादेर्हृत्तिरिति तस्य तथात्वम् ।
जीवे वृत्तिः स्थितिरस्य । २जीवनिष्ठे गुणादौ लि०